

Lovforslaget vilde medgaae til Postembedsmændenes Lønning og Comptoirhold, saavel som om Totalsummen af de Udgifter, som for Diebliffet medgaae i denne Anledning. Efter Lovforslaget vil Totaludgiften blive til Gager 141,800 Rbd., til Comptoirhold 39,550 Rbd., ialt 181,350 Rbd. Alderstillaene vilde ialt udgjøre 10,150 Rbd., og naar dertil fremdeles lægges den Sum, der medgaaer til de mindre Postexpeditioner, nemlig 2,695 Rbd., saa vil Udgiften efter Lovforslaget ialt blive 194,195 Rbd. Men dertil bliver fremdeles i den første Tid efter Lovens Emanation at føie det Beløb, som efter Lovforslagets § 7 vil være at tillægge de Embedsmænd, som for Diebliffet have en større Indtægt, end den, de efter Loven vilde erholde, hvilkens Udgift, efter en Meddelelse fra den høitærede Finantsminister, er anslaaet til omtrent 10,500 Rbd. Sammenligner man nu dette Beløb med de nuværende Udgifter, saa bliver Forholdet følgende: Saaledes som den meddeelte Tabel udviser, udgjør Udgiften til Gagerne og Contoirholdet nu 175,382 Rbd. 30 ø., det vil sige, efter et Gjennemsnit af de sidste 5 Aar til Udgangen af Aaret 1850. Dertil bliver imidlertid at lægge den Sum, der medgaaer til Besørgelsen af Posten paa de mindre Poststeder, nemlig 2,362 Rbd., og til 2 nye Postførere og 2 Postconducteurer, hvilkens er indbefattet i den Sum, der fremkommer efter Lovforslaget, nemlig 1900 Rbd. Dette, lagt til de foregaaende Summer, vil udgjøre et Beløb af 179,644 Rbd. 30 ø. Herefter vil der altsaa blive en Difference mellem den Udgift, som nu medgaaer til Postvæsenet, og den, som vil medgaae, naar Loven træder i Kraft, af 14,550 Rbd. 66 ø. Det maa imidlertid bemærkes, at Forholdet stiller sig noget anderledes, naar man tager det hidtidige Udgiftsbeløb, ikke efter et Gjennemsnit af de sidste 5 Aar, men med det sidste Aars Udgift. Efter en Meddelelse fra det vedkommende Expeditionscontoir under Generalpostdirecteuren, udgjorde nemlig Udgiften i 1850: 189,409 Rbd. Sammenlignet med Udgiften efter Loven, nemlig 194,195 Rbd., vil Differencen herefter altsaa blive omtrent 5000 Rbd. Fremdeles er det at mærke, at det Beløb, der vil medgaae til personlige Tillæg for Postembedsmændene, vil til-

deels opveies af den Indtægt, som Staten indvinder derved, at visse uviste Indtægter, som Postvæsenets Embedsmænd nu have, vilde komme Statskassen til gode. Det vil saaledes sees, at den Frygt, som den ærede 1ste Landstingsmand for 1ste Kreds (H. P. Hansen) havde med Hensyn til at stemme for disse Sætser i Lovforslagets § 4, fordi Udgiften vilde stille sig langt højere efter Lovforslaget end efter de Regler, som nu følges ved Gageringen, ikke er saa aldeles begrundet. Vel anførte han, at Udgiften til Postvæsenet kun udgjorde omtrent 160,000 Rbd., og dette Beløb fremkommer ogsaa ganske rigtigt, saavel efter Finantsloven af 1. April 1851 til 31. Marts 1852, som efter det Forslag til Finantsloven, der foreligger iaar, men vel at mærke, kun naar man sammenlægger de Summer, der i Forslaget til Finantsloven for iaar og den nugældende Finantslov ere opførte, under Lønningsudgifter, nemlig: 116,118 Rigsbankdaler 64 ø., Contoirholdsudgifter: 20,024 Rigsbankdaler, Procenter 8,800 Rbd., Beløbet til Postførerne 12,571 Rbd. 18 ø., samt til Telegraphbetjente 2,800 Rbd. Disse Summer vilde omtrent udgjøre det Beløb af 160,000 Rbd. som den ærede 1ste Landstingsmand for 1ste Kreds nævnte; men dertil vil fremdeles blive at lægge forskellige Summer, der ere indbefattede under andre Afsnit af Finantsloven, nemlig Halvdelen af Gagen til Chefen for Personpostcontoiret og en Postskriver 1600 Rbd., Lønninger til Conducteurerne og 5 Bude 10,400 Rbd., Dødsmandene ved Færge- og Transportvæsenet i Nyborg, Korsør, Hålfroy, Knudshoved og Sprogø, 2,300 Rbd., til Postinspec-teuren 1,150 Rbd., Jernbanepostmesteren og forskellige Betjente ved Jernbanepoststationerne 3,260 Rbd. Derved vil udkomme 179,023 Rbd. 82 ø. Der bliver altsaa til den Sum, som den ærede 1ste Landstingsmand for 1ste Kreds nævnte, at lægge et Beløb af omtrent 17,000 Rbd.

Fremdeles blev der yttret Betænkkelighed ved at gaae ind paa Udkastets Sætser i § 4 paa Grund af, at der manglede forskellige Dødsninger om Rigtigheden af den trufne Regulering af Gagerne og Contoirholdsbeløbene. Udvalget troede at have tilvejebragt, om ikke al-